

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 15 - 21 septembrie 2019

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Rugăciune către Domnul Cristos

Doamne Isuse Cristoase, dulce Mântuitorul sufletelor noastre, mărturisim înaintea Ta, întru această zi a răstignirii Tale, în care ai pățimit și ai primit moarte pe Cruce pentru păcatele noastre, că noi suntem cei ce Te-am răstignit cu păcatele noastre cele multe și cu fărădelegile noastre cele rele. De aceea, ne rugăm bunătății Tale celei nemărginite să ne faci și pe noi părtași sfintelor Tale Patimi, cinstitelor răni și morții Tale celei de viață făcătoare, pentru ca să ne învrednicim, prin darul Tău, să câștigăm și noi asemenea Ție, pentru dragostea Ta, precum Tu, Cel Milostiv, le-ai răbdat pentru mântuirea noastră, întărindu-ne pururea cu aceeași putere și răbdare ce ai avut când Te-au răstignit nemulțumitorii dușmani.

Și ne înviază simțirile noastre cele sufletești, ca să cunoaștem moartea Ta, precum ai făcut de Te-au cunoscut și zidirile cele neînsuflețite, care s-au mișcat la răstignirea Ta, cum Te-a cunoscut tâlharul cel credincios și, rugându-Ți-se, l-ai primit în Rai. De aceea întărește-ne, Doamne, ca să putem ridica cu bucurie, de astăzi înainte, Crucea Ta cu deplină pocăință. Întristarea morții Tale să o simțim, precum au simțit-o Preasfânta Ta Maică, ucenicii Tăi și mironosițele femei.

Dă-ne, Doamne, și nouă, darul Tău, precum ai dat atunci tâlharului celui rău, și iartă păcatele noastre pentru sfintele Tale Patimi, și ne primește prin pocăință împreună cu el în Rai, ca un Dumnezeu și Ziditor ce ne ești. Asemenea fă cu toți creștinii, vii și morți, precum se roagă Ție, în toate zilele, Sfânta Biserică și le iartă lor toate păcatele și-i învrednicește pe ei de Împărăția Ta ca să vadă lumina Ta și să mărească slava Ta. Ne închinăm Crucii Tale, Cristoase, și zicem către dânsa: mărire ei pentru dragostea Ta. Amin.

Căci ce-i folosește omului...

(...) A-ți pierde sufletul înseamnă a-ți pierde cea mai mare comoară. Când un hoț i-a furat lampa, Epictetus a spus: “Hoțul are de pierdut. Eu am cumpărat lampa și m-a costat câțiva bănuți. Dar pe el îl costă sufletul.” Ne pierdem sufletul atunci când nu mai trăim pentru Dumnezeu. Ne pierdem sufletul atunci când punem o altă persoană sau un obiect în centrul vieții noastre. Ne pierdem sufletul când ne îndepărtăm de Dumnezeu și nu mai experimentăm prezența sa. Ne pierdem sufletul când credem că nu mai există speranță de iertare. Tocmai pentru a nu ne pierde sufletele Dumnezeu l-a trimis pe Fiul Său, să fie Salvatorul nostru. Prin Isus, nimeni nu își pierde sufletul. Prin Isus, poarta către Dumnezeu și către mântuire este mereu deschisă. Prin Isus noi devenim vii pentru Dumnezeu și pentru semenii. Prin Isus putem să câștigăm ceva mai valoros decât întreg universul: “Căci ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul?”

Evangelhia de astăzi ne spune cum să ne pregătim pentru ceruri. Isus spune: “Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-mi urmeze Mie.” Dacă dorim să ne concentrăm pe salvarea sufletului nostru, secretul este să spunem “nu” păcatului. Când a fost întrebată despre secretul succesului ei extraordinar la violină, muziciana a răspuns: “Las baltă toate celelalte. Intenționat nu acord atenție altor lucruri pentru a mă concentra pe ceea ce este foarte important pentru mine.” Cum devii un șahist mare? Lăsând baltă toate celelalte. Cum devii un mare scriitor? Lăsând baltă celelalte. Cum devii un sportiv de performanță? Lăsând baltă celelalte. Cum devii un creștin bun? Lăsând baltă toate lucrurile mai puțin importante decât viața, pentru a te concentra pe ceea ce este foarte important – chemarea lui Isus: “Urmează-mi!”

“Tată, ți-ai asigurat cumva și sufletul?”, l-a întrebat într-o seară un băiat pe tatăl său. “Ce-i cu întrebarea aceasta?”, a răspuns tatăl. “Păi”, i-a spus băiatul, “te-am auzit vorbind cu unchiul David despre cum ți-ai asigurat casa, cum ți-ai asigurat mașina, cum ți-ai asigurat viața, și mă întrebam dacă nu cumva ți-ai asigurat și sufletul.”

Isus pune aceeași întrebare. Iată ce ne întreabă astăzi pe fiecare dintre noi: “Ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul? Sau ce ar putea să dea omul, în schimb, pentru sufletul său?”